

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφια;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α'1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλολατρίας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρίας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρίας)

Ο "άγιος" ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ο δημοφιλής "προστάτης" των ερωτευμένων

**Ποιά είναι η αλήθεια;
Μύθος ή πραγματικότητα;**

	Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"	ΤΕΥΧΟΣ
	επιμέλεια - παρουσίαση:	42
	ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ	Α' έκδοση: 02/2013

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ο "άγιος"
ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων

Ποια είναι η αλήθεια;
Μύθος ή Πραγματικότητα;

Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2013

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 02/2013
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. κινητό- Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ στο FACEBOOK:
12.02.2013 και 23.01.2014

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

Ο "Άγιος" ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ο δημοφιλής "προστάτης" των ερωτευμένων

❖ Κάθε χρόνο, στις **14 Φεβρουαρίου**, οι ερωτευμένοι θεωρούν πως είναι η ημέρα τους και αυτό το εκδηλώνουν με διάφορους τρόπους και ενέργειες. Το βασικό ερώτημα δεν είναι εάν πρέπει ή όχι να εκφράζουμε την αγάπη μας σε κάποιο άλλο άτομο, **αλλά εάν πρέπει να γίνεται ειδικά εκείνη την ημέρα και γιατί να γίνεται αυτό;** Το θέμα όμως δεν σταματά εδώ, ακολουθούν και άλλα μεγάλα ερωτήματα: Αυτό το έθιμο, που έχει επικρατήσει με την πάροδο των αιώνων, από πού έχει την προέλευσή του, είναι χριστιανικό ή είναι αναβίωση αρχαίων παγανιστικών λατρειών; Πρέπει εμείς να δίνουμε ιδιαίτερη τιμή στην ημέρα αυτή; Είναι αμαρτία να την εορτάζουμε; Εάν ναι, γιατί είναι αμαρτία, αφού εμείς την αγάπη μας εκδηλώνουμε, δεν κάνουμε κάτι κακό, αφού και ο Θεός έμπρακτα μας έδειξε τη δική Του αγάπη, θυσιάζοντας τον Υιό Του για τη δική μας σωτηρία;

❖ **ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ** Για να έχουμε μια αντικειμενική άποψη επάνω στο θέμα αυτό, επιβάλλεται να δούμε πως ιστορικά επικράτησε να εορτάζεται η 14^η Φεβρουαρίου ως η ημέρα των ερωτευμένων και ο «άγιος» Βαλεντίνος να θεωρείται ο «προστάτης» τους.

Η 14^η Φεβρουαρίου στην αρχαία Ρώμη ήταν η ημέρα που εορταζόταν η θεά **Juno** ή **Ήρα** κατά το Ελληνικό δωδεκάθεο, η οποία ήταν προστάτιδα των γυναικών και του γάμου. Την επόμενη ημέρα, 15 Φεβρουαρίου, άρχιζε η εορτή του **Luperkus** (Λούπερκους), θεού της γονιμότητας, της χαράς και του αισθησιακού έρωτα. Οι εορτές ονομάζονταν «**Λουπερκάλια**» και ήταν μία εποχή ερωτικών γνωριμιών των νέων και των νεανίδων. Στην αρχαία Ρώμη ο τρόπος ζωής των νεαρών αγοριών και κοριτσιών ήταν αυστηρά διαχωρισμένος, αλλά κατά τη διάρκεια της εορτής των «Λουπερκάλιων» ακολουθούσαν το εξής έθιμο: Μέσα σε ένα βάζο τοποθετούσαν κλήρους, επάνω στους οποίους είχαν γράψει ονόματα μόνο νεαρών κοριτσιών. Κάθε νεαρός τραβούσε έναν κλήρο και το όνομα του κοριτσιού που ήταν γραμμένο, ήταν το «ταίρι» του κατά τη διάρκεια της εορτής. Το εορ-

ταστικό αυτό ζευγάρωμα των δύο νέων, πολλές φορές κρατούσε ένα χρόνο και σαν φυσική συνέπεια ήταν να ερωτεύονται και να κατάληγουν σε γάμο.

Η Ρώμη, επί αυτοκρατορίας του **Κλαύδιου του Β΄**, διεξήγαγε πολλές αιματηρές εκστρατείες και ο αυτοκράτορας αντιμετώπιζε μεγάλες δυσκολίες στο να προσελκύσει νέους να καταταγούν στις λεγεώνες του. Πίστευε ότι το γεγονός αυτό οφειλόταν στο ότι οι άντρες δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν τις αγαπημένες τους, γι' αυτό εξέδωσε διάταγμα απαγόρευσης αρραβώνων και γάμων. Κατά του αυτοκρατορικού διατάγματος αντιτάχθηκε ένας κληρικός (ιερέας) της εποχής εκείνης ονόματι **Βαλεντίνος**, ο οποίος με τη συνεργασία κάποιου άλλου πιστού, ονόματι **Μάριου**, βοηθούσαν κρυφά τους Χριστιανούς που διώκονταν για την πίστη τους και κρυφά πάντρευαν ζευγάρια.

Η δράση του Βαλεντίνου γρήγορα μαθεύτηκε από τον αυτοκράτορα, με αποτέλεσμα να συλληφθεί από τους πραιτωριανούς και να ριχτεί σε μια σκοτεινή φυλακή, όπου ζούσε με τα εντελώς απαραίτητα. Εκεί ερωτεύτηκε την κόρη ενός συγκρατούμενου του, ο οποίος της απαγόρευε να τον επισκέπτεται και έτσι επικοινωνούσαν κρυφά με σημειώματα. Κατά μια άλλη εκδοχή σχετίστηκε με την κόρη του δεσμοφύλακα, η οποία ήταν τυφλή και του πήγαινε το φαγητό. Μετά από ένα χρόνο ο Κλαύδιος ζήτησε να δει τον φυλακισμένο και του ζήτησε να αλλάξει πίστη, αλλιώς θα τον καταδίκασε σε θάνατο. Ο Βαλεντίνος δεν υπέκυψε στις απαιτήσεις του αυτοκράτορα και καταδικάστηκε σε θάνατο. Κατά μία μαρτυρία καταδικάστηκε να χτυπηθεί με ραβδιά μέχρι θανάτου και στη συνέχεια να αποκεφαλιστεί και κατά μια άλλη μαρτυρία να λιθοβοληθεί μέχρι θανάτου. Η εκτέλεσή του πραγματοποιήθηκε στις **14 Φεβρουαρίου του 270 μ.Χ.**, παραμονή της εορτής των «Λουπερκάλιων». Την παραμονή της εκτέλεσής του, έγραψε ένα αποχαιρετιστήριο γράμμα στην νεαρή κόρη που είχε αγαπήσει και το υπέγραψε με τη φράση «**Με αγάπη από τον Βαλεντίνο σου**». Η φράση αυτή πέρασε στην ιστορία και ο Βαλεντίνος έμελλε να γίνει ο προστάτης των ερωτευμένων. Σύμφωνα με ένα θρύλο, στον τόπο του μαρτυρίου του εμφανίστηκε μία ροζ αμυγδαλιά και από τότε καθιερώθηκε να είναι σύμβολο φιλίας και αγάπης.

Στη Ρώμη του 5^{ου} μ.Χ. αιώνα, η εορτή του «Λούπερκους» εξακολουθούσε να υπάρχει, το δε έθιμο με τους κλήρους με τα ονόματα

των νεαρών κοριτσιών, ήταν το κύριο και απαραίτητο μέρος των εορταστικών εκδηλώσεων των «Λουπερκαλίων», με αποτέλεσμα οι εορτές αυτές να καταλήγουν σε όργια. Μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού ως επίσημης θρησκείας της απέραντης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας από τον Μέγα Κωνσταντίνο και μετά, έγιναν κατά καιρούς αρκετές προσπάθειες για την κατάργηση της εορτής αυτής, αλλά χωρίς να υπάρξουν ουσιαστικά αποτελέσματα.

Το 496 μ.Χ. ο πάπας Γελάσιος (Gelasius) αποκήρυξε την παγανιστική ειδωλολατρική θεότητα του Λούπερκους, αλλά επειδή το κενό που θα προέκυπτε θα δημιουργούσε θύελλα αντιδράσεων από το λαό, αποφάσισε να αντικαταστήσει τον εορτασμό με έναν χριστιανό άγιο, σύγχρονο της περιόδου εκείνης και για το σκοπό αυτό επιλέχθηκε ο μάρτυρας Βαλεντίνος. Η αυστηρή χριστιανική ηθική της εποχής εκείνης ερχόταν σε αντίθεση με την αισθησιακή και ερωτική φύση του εορτασμού των Λουπερκαλίων, γεγονός που το αντιλήφθηκε ο πάπας Γελάσιος, γι' αυτό στόχος του δεν ήταν μόνο η απλή αντικατάσταση μιας ειδωλολατρικής εορτής με μια χριστιανική, αλλά να δημιουργήσει και να εισαγάγει νέα πρότυπα ηθικής και συμπεριφοράς, όπως ακριβώς υπήρξε και η ζωή του Βαλεντίνου. **Για τον λόγο αυτό ο εορτασμός του «άγιου» Βαλεντίνου, ως προσάτη των ερωτευμένων και γενικά των ζευγαριών, στην αρχή δεν ήταν καθόλου δημοφιλής, σε σύγκριση με τον γεμάτο πάθη θεό Λούπερκους.** Στη συνέχεια όμως επειδή ο τρόπος λατρείας του Λούπερκους εφαρμόστηκε και στο «νέο» άγιο Βαλεντίνο, αφομοιώθηκε στη συνείδηση του λαού και έγινε πολύ αγαπητός. Οι χριστιανοί «πιστοί» τελούσαν τις ίδιες αρχαίες λατρευτικές εκδηλώσεις, οι οποίες αντί να γίνονται και να αποδίδονται στον «ψεύτικο» πλέον θεό Λούπερκους, γινόντουσαν προς τιμήν του χριστιανού άγιου Βαλεντίνου.

❖ **ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ και ΝΕΒΡΩΔ** Ο Ρωμαϊκός θεός **Λούπερκους** ήταν «κυνηγός λύκων» και τον ταύτιζαν με τον τραγοπόδαρο θεό **Πάνα**, τον οποίο λάτρευαν και σαν θεό του φωτός. Εδώ αρχίζει μία αλυσίδα που φτάνει μέχρι τις ημέρες μας. Ο Πάνας ταυτίζεται με το Φοινικικό θεό **Βάαλ**, ο οποίος αναφέρεται συχνά μέσα στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Βάαλ ταυτίζεται με τον **Νεβρώδ**, που στη Βίβλο αναφέρεται σαν «**ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου**» (Γένεση, κεφ.10:8-10) και υπήρξε ο ιδρυτής της Βαβυλώνας. Υπάρχουν παραδόσεις ότι ως

ισχυρός κυνηγός ο Νεβρώδ, κυνηγούσε λύκους στα Απέννινα όρη γι' αυτό και ονομάστηκε «Λούπερκους» και «Βαλεντίνος» από τη Λατινική ονομασία «valens», που σημαίνει «ισχυρός».

Άρα ο Νεβρώδ/Βάαλ ονομαζόταν και **«ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΛΟΥΠΕΡΚΟΥΣ»**, δηλαδή **«ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΛΥΚΩΝ»** και σήμερα λατρεύεται με άλλη μορφή μέσα από τον χριστιανό **«άγιο ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ»**. Βλέπουμε πως ο Διάβολος, που ο ίδιος ο Ιησούς τον αποκάλεσε **«ο άρχων του κόσμου τούτου»** (Ιωάννης 1Β/12:31, Β΄ Κορινθίους 4/4:4, κλπ) και είναι **«ο πλανών την οικουμένην όλην»** (Αποκάλυψη 1Β/12:9) κατόρθωσε να εξαπατήσει τον άνθρωπο και να τον αποτρέψει από την αληθινή λατρεία του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού, προσφέροντάς του ψεύτικες ακάθαρτες λατρείες με το πρόσχημα της αγάπης. Ο Διάβολος όχι μόνο δεν αγαπά τον άνθρωπο, αλλά τον μισεί θανάσιμα, είναι **«ανθρωποκτόνος»** (Ιωάννης Η/8:44) και θέλει με κάθε τρόπο να τον παρασύρει στην αιώνια απώλεια, για το σκοπό αυτό μεταχειρίζεται κάθε πρόσφορο μέσο.

Ένα άλλο κοινό χαρακτηριστικό μεταξύ Νεβρώδ και Βαλεντίνου είναι η 14^η Φεβρουαρίου. Η Σεμίραμις, μητέρα του Νεβρώδ, όρισε σαν γενέθλια ημέρα του γιου της την **14^η Φεβρουαρίου**, σύμφωνα με το χειμερινό ηλιοστάσιο. Αργότερα, λόγω της αλλαγής του ημερολογίου από τον Ιούλιο Καίσαρα, το χειμερινό ηλιοστάσιο μεταφέρθηκε στις **25 Δεκεμβρίου**, η οποία ορίστηκε σαν νέα ημερομηνία γέννησης του θεού ήλιου, με τον οποίο ταυτιζόταν ο αναγεννημένος Νεβρώδ. Αξίζει να αναφερθεί ότι οι ημερομηνίες αυτές υιοθετήθηκαν από την Ανατολική και τη Δυτική Εκκλησία και τις απέδιδαν πλέον στη γέννηση του Κυρίου Ιησού, με διάφορες παραλλαγές (**25^η Δεκεμβρίου**, **1^η Ιανουαρίου**, **6^η Ιανουαρίου**), αλλά σε όλες τις περιπτώσεις οι εορταστικές εκδηλώσεις της γέννησης του Ιησού, συνοδεύονταν από πλήθος εθίμων που είχαν άμεση σχέση με τη λατρεία του θεού-ήλιου. Για περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στο άρθρο **«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ – ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ: Η παραποίηση της αλήθειας»** (βλ. FACEBOOK: Filadelfos).

Οι αρχαίοι λαοί θεωρούσαν μια γυναίκα, όταν γεννούσε, ακάθαρτη για 40 ημέρες, δοξασία που δεν έχει εκλείψει στις ημέρες μας, παρ' όλο τη μεγάλη πρόοδο της ιατρικής επιστήμης. Εάν από τις **6 Ιανουαρίου** μετρήσουμε 40 ημέρες, φθάνουμε στις **15 Φεβρουαρίου**

η οποία σύμφωνα με τον υπολογισμό της εποχής εκείνης ήταν βράδυ της **14^{ης} Φεβρουαρίου**, αφού μετά τη δύση του ήλιου έχουμε αλλαγή ημέρας, οπότε φθάνουμε στον εορτασμό των αρχαίων «Λουπερκάλιων» ή στο σημερινό εορτασμό της χριστιανικής εορτής του «άγιου Βαλεντίνου». Αυτή την ημέρα πίστευαν ότι και η Σεμίραμις παρουσιάστηκε δημόσια «καθαρισμένη» με το βρέφος Νεβρώδ στην αγκαλιά της και αυτή η εικόνα της **ΜΗΤΕΡΑΣ με το ΠΑΙΔΙ** στην αγκαλιά της εισχώρησε και επικράτησε και στον μετέπειτα χριστιανικό κόσμο, που τη βλέπουμε παντού με τη νέα μορφή της εικόνας της λεγόμενης «Παναγίας της φρεβοκρατούσας».

❖ **ΑΚΥΛΑΣ και ΠΡΙΣΚΙΛΛΑ** Η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί τον «άγιο Βαλεντίνο» ότι ανήκει στη Δυτική Καθολική Εκκλησία, και δεν του αποδίδει ιδιαίτερη τιμή, καθόσον δεν δέχεται τη συγκεκριμένη εορτή. Αντίθετα προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποσυνδεθεί από τη λατρεία του κόσμου προς τον Δυτικό άγιο προστάτη των ερωτευμένων και στη θέση του να «βρεθεί» κάποιος άλλος Ανατολικός άγιος «προστάτης» των ερωτευμένων. Ο πρώην Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος από το ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος είχε προτείνει τον Φεβρουάριο του έτους 2000 στη θέση του Δυτικού αγίου Βαλεντίνου να εορτάζεται στις 13 Φεβρουαρίου το ζευγάρι **Ακύλας και Πρίσκιλλα**, οι οποίοι κατά την Ορθόδοξη θεολογία θεωρούνται επίσης προστάτες των ερωτευμένων. Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα ήταν ένα ζευγάρι που κατέφυγε στην Κόρινθο όταν έγιναν διωγμοί κατά των Ιουδαίων. Εκεί γνώρισαν τον απόστολο Παύλο, του οποίου έγιναν μαθητές. Είχαν μαρτυρικό θάνατο και η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά τη μνήμη τους στις 13 Φεβρουαρίου, για τον λόγο αυτό ο πρώην Αρχιεπίσκοπος είχε κάνει την προτροπή τα ζευγάρια να εορτάζουν την αγάπη τους την ημερομηνία αυτή και όχι στις 14 Φεβρουαρίου.

❖ **ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ή ΑΧΜΕΤ**: Υπάρχει όμως στην Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία ένας άλλος άγιος, προστάτης των ερωτευμένων, ο οποίος όχι μόνο δεν είναι δημοφιλής, αλλά σε πολλούς είναι και τελείως άγνωστος. Είναι ένας πρώην Μουσουλμάνος, που ονομάζεται **Αχμέτ**, είναι επίσημος άγιος στην Ορθόδοξη Εκκλησία και σύμφωνα με το μαρτυρολόγιο αγίου Νικόδημου εορτάζεται στις **3 Μαΐου**. Πρό-

κειται για μια άγνωστη **«ιστορία αγάπης»** ενός Τούρκου Μουσουλμάνου, δημόσιου υπαλλήλου που ονομαζόταν Αχμέτ Κάλφα και που αγάπησε παράφορα μια Χριστιανή, για χάρη της οποίας ασπάστηκε το Χριστιανισμό και αργότερα μαρτύρησε για την πίστη του, στις **24 Δεκεμβρίου 1682**. Όταν αργότερα ανακηρύχθηκε «άγιος» από την Ορθόδοξη Εκκλησία, για να μη συμπέσει ο εορτασμός του με τα Χριστούγεννα μεταφέρθηκε στις 3 Μαΐου, ημερομηνία κατά την οποία οι «ερωτευμένοι» βρίσκουν ακόμα μια ευκαιρία για να ανταλλάξουν δώρα, όπως ακριβώς γίνεται και στις 14 Φεβρουαρίου.

Η παράδοση αναφέρει ότι ο Αχμέτ ήταν γραφέας σε κρατική υπηρεσία. Στο σπίτι του είχε μια χριστιανή οικιακή βοηθό, χωρίς να αναφέρεται το όνομά της, την οποία ερωτεύθηκε παράφορα. Δεν την εμπόδιζε να πηγαίνει στην Εκκλησία ειδικά στις επίσημες ημέρες. Όταν επέστρεφε από την Εκκλησία, ο Αχμέτ αισθανόταν μια υπέροχη μυρωδιά να βγαίνει από το στόμα της και όταν την ρώτησε «τι έτρωγε και έβγαине από μέσα της αυτή η μυρωδιά», αυτή απάντησε ότι τρώει «αντίδωρο» και πίνει «αγιασμό». Ακούγοντας αυτό ο Αχμέτ, άφησε μήνυμα στον εφημέριο της Εκκλησίας να παρευρεθεί και αυτός, όταν θα λειτουργούσε ο Πατριάρχης. **Όταν ήρθε η ημέρα αυτή και πήγε στην Εκκλησία, έγινε μάρτυρας ενός θαύματος:** Όταν ευλογούσε ο Πατριάρχης τους συγκεντρωμένους, έβγαιναν από το κεφάλι του και τα δάχτυλά του ακτίνες, οι οποίες έπεφταν στα κεφάλια όλων των χριστιανών, εκτός του ίδιου.

Μετά το γεγονός αυτό, ο Αχμέτ πιστεύει και βαπτίζεται χριστιανός και για ένα διάστημα μένει κρυφός χριστιανός. Σε κάποια συγκέντρωση των επισήμων του Οθωμανικού Κράτους, γινόταν λογομαχία για το **«ποιος είναι μεγαλύτερος»**. Όταν ρώτησαν και τον Αχμέτ, αυτός με θάρρος και με δύναμη απάντησε ότι **«πάνω απ' όλα είναι η πίστη των Χριστιανών»**. Για την παρρησία του αυτή, καταδικάστηκε σε θάνατο και αποκεφαλίστηκε. Αυτά αναφέρει ο θρύλος!

❖ **Ο άγιος ΥΑΚΙΝΘΟΣ** Μέσα στο πάνθεον των αγίων της Ορθόδοξιας, υπάρχει ακόμα ένας προστάτης των ερωτευμένων. Ονομάζεται **Υάκινθος** και η μνήμη του τιμάται στις **3 Ιουλίου**. Κατά πολλούς, ο «άγιος» αυτός ταιριάζει περισσότερο στα Ελληνικά δεδομένα, παρά ο Δυτικός Βαλεντίνος. Σύμφωνα με τη μυθολογία ο Υάκινθος, ήταν νέος και πολύ όμορφος, αλλά τον σκότωσε ο Ζέφυρος, για να μη

μπλεχτεί στα δίκτυα του Απόλλωνα, τον οποίο θαύμαζε υπερβολικά.

Ο άγιος Υάκινθος, υπηρετούσε ως θαλαμηπόλος στο παλάτι του αυτοκράτορα Τραϊανού. Ήταν αφοσιωμένος στη χριστιανική πίστη και το έτος 98 μ.Χ. μαρτύρησε για την πίστη του. Η λατρεία του αγίου Υάκινθου «ξεκινάει» από τα **Ανώγεια της Κρήτης** και σιγά-σιγά απλώνεται σε ολόκληρη την Ελλάδα. **Είναι ο άγιος του έρωτα, των αγνών συναισθημάτων, της δημιουργίας και της έμπνευσης.** Το έτος 1998 ολοκληρώθηκε και έγινε λειτουργικός ένας μικρός λιτός ναός που κτίστηκε επάνω στον Ψηλορείτη και αφιερώθηκε στον «άγιο Υάκινθο». Λίγα μέτρα μακριά από το ναό, επάνω σε ένα βράχο είναι χαραγμένος ο εξής στίχος: *«Πάντα με πιάνει ο Έρωτας, όσο πολύ κι αν τρέχω, γιατί είναι εκείνος φτερωτός και εγώ φτερά δεν έχω».*

Ο Υάκινθος διαφέρει κατά πολύ από τον Βαλεντίνο, κυρίως στον τρόπο που ο καθένας θέλει να τον τιμούν. Ο Υάκινθος θεωρείται ότι είναι διακριτικός και ότι «μιλάει» στην ψυχή του ανθρώπου, τον ενθαρρύνει, τον εμπνέει, τον κάνει να τραγουδά, να εκφράζει με ποίηση τον εσωτερικό του κόσμο και να εξωτερικεύει τις ευαισθησίες του.

Ο Υάκινθος, στην προ Χριστού περίοδο, ως θεότητα, εορταζόταν από τους αρχαίους Έλληνες. Η λατρεία του ήταν πολύ διαδεδομένη σε ένα χωριό, που βρίσκεται έξω από το Ηράκλειο, την **Τύλισο**. Εόρταζαν το θάνατό του, αλλά και την ανάστασή του, ως θεότητα της βλάστησης, γι' αυτό υπήρχαν εορταστικές λατρευτικές εκδηλώσεις που τις ονόμαζαν **«Υακίνθεια»**, τα οποία το 1998 αναβίωσαν και πάλι στην Κρήτη, όπου κάθε χρόνο, το μήνα Ιούλιο, εορτάζεται κάτω από τη μορφή διαφόρων «πολιτιστικών» πλέον εκδηλώσεων.

❖ **Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ** Στη Δυτική Καθολική Εκκλησία το όνομα «Βαλεντίνος», δεν αποδίδεται μόνο στο ιερέα και μάρτυρα που θανατώθηκε από τον Κλαύδιο τον Β' το έτος 270 μ.Χ., αλλά και στον επίσκοπο του Τέρνι, ο οποίος επίσης μαρτύρησε στη Ρώμη. Αργότερα τα λείψανά του μεταφέρθηκαν στην επισκοπή του, την Τέρνι και καθιερώθηκε να εορτάζεται και αυτός στις 14 Φεβρουαρίου, μαζί με τον άλλο συνονόματό του άγιο. Η ημερομηνία αυτή καθιερώθηκε σαν εορτή των ερωτευμένων, χωρίς να υπάρχει κάποιος εξαιρετικός λόγος από τη ζωή των δύο αγίων «Βαλεντίνων». Πιθανολογείται ότι η επιλογή της ημέρας αυτής προέρχεται από την

αρχαία πεποίθηση ότι τα πουλιά ζευγαρώνουν κατά την περίοδο αυτή και επειδή στις 15 Φεβρουαρίου ήδη εορταζόταν από τους Ρωμαίους η εορτή της γονιμότητας, τα Λουπερκάλια.

Κατά μία σοβαρή εκδοχή, που υποστηρίζεται κυρίως από λαογράφους, η 14^η Φεβρουαρίου, ως ημέρα εορτασμού του αγίου Βαλεντίνου **πρωτοεμφανίστηκε στην Αγγλία τον 14^ο αιώνα.** Εκείνη την ημέρα ο λαός, που κυριαρχείτο από ειδωλολατρικά ήθη και έθιμα, εόρταζε το **ζευγάρι των πουλιών.** Οι άγαμοι άνδρες που κληρώνονταν (εδώ δεν έμπαιναν σε κλήρο οι γυναίκες, όπως γινόταν στα αρχαία Λουπερκάλια), παραδίδονταν σε νεαρές γυναίκες και αυτοί όφειλαν να εκτελούν όλες τις υποχρεώσεις που τους επέβαλαν εκείνες, όπως για παράδειγμα να τις κάνουν δώρα ή να τις χορεύουν, ενώ το κελάδισμα των πουλιών συνόδευε τα ερωτικά γλυκόλογα και τραγούδια.

Ένας λαογράφος της εποχής εκείνης συνδέει την ημέρα του αγίου Βαλεντίνου με ένα άλλο έθιμο που συνηθιζόταν στη Λωραίνη στην τελευταία ημέρα του καρναβαλιού, που ήταν ημέρα ανανέωσης και προσμονής της άνοιξης και οι ερωτευμένοι άφηναν ελεύθερα τα ερωτικά τους ένστικτα και δεν υπήρχε κανένας ηθικός φραγμός.

Κάθε χρόνο, στην εορτή του αγίου Βαλεντίνου, παρά τις αντιρρήσεις της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, οι νεαρές γυναίκες που τους χαμογελούσε η τύχη, όταν γινόταν η κλήρωση με τους άγαμους άνδρες, μπορούσαν να αμαρτήσουν με τον εφήμερο «βαλεντίνο» τους, χωρίς ο σύζυγος να μπορεί να φέρει αντίρρηση. Σε όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα η Δυτική Εκκλησία προσπάθησε να κάνει σεβαστή την ιερότητα του γάμου, ηθικοποιώντας τα έθιμα και πολεμώντας δοξασίες και προκαταλήψεις που προέρχονταν από την αρχαιότητα. Την καθημερινή ζωή του ζευγαριού σηματοδοτούσαν η έκκληση της Εκκλησίας για σεξουαλική εγκράτεια και ένας άγραφος κώδικας παραδόσεων και απαγορεύσεων που έπρεπε να τηρούν, ενώ ακόμα και η τοπική κοινότητα επαγρυπνούσε για την τιμωρία όλων αυτών που είχαν παρεκτραπεί.

Αυτή όμως η ομπρέλα των καθηκόντων που τους κάλυπτε, άφηνε κάποια περιθώρια για μερικές «απελευθερωμένες» εορτές, όπου οι νέοι μπορούσαν να «ξεδώσουν» και αυτές οι εορτές συνήθως είχαν τριπλή μορφή: Καρναβάλι, Πρωτομαγιά και εορτή αγίου Βαλεντίνου.

Μέσα στην πάροδο των αιώνων, ο εορτασμός του αγίου Βαλεντίνου, ως ημέρα των ερωτευμένων, έλαβε διάφορες μορφές και εξελίχθηκε. **Το έθιμο δεν αφορούσε πλέον μόνο τις νέες και ελεύθερες κοπέλες, αλλά και τις παντρεμένες, κάτι που εφαρμόζαν και στις εορταστικές εκδηλώσεις της Πρωτομαγιάς.** Όλες οι παντρεμένες γυναίκες, που συμμετείχαν στον εορτασμό, είχαν ομαδικό πνεύμα. Μαζί με τις ανύπαντρες νέες, είχαν γίνει «ένα» και στριφογύριζαν στους χορούς παίρνοντας θάρρος από τα άσεμνα τραγούδια των τροβαδούρων. Μακριά από τη συζυγική κηδεμονία και εποπτεία, μπορούσαν πλέον ελεύθερα να διασκεδάσουν, να χορέψουν ξέφρενα, να φλυαρήσουν και να κάνουν το κέφι τους, όπως αυτές νόμιζαν. Υπήρχαν περιπτώσεις, που ενώ υπόσχονταν στο συνοδό τους μόνο ένα φιλί, συχνά διέθεταν χωρίς κανένα ενδοιασμό το σώμα τους για να εκδικηθούν την κακή μεταχείριση που είχαν στο σπίτι τους, οι μεν ανύπαντρες νέες για να εξοργίσουν τους γονείς τους, οι δε παντρεμένες για να γελοιοποιήσουν τον ηλικιωμένο ζηλιάρη σύζυγό τους. Η εορτή του αγίου Βαλεντίνου, ως εορτή του έρωτα, επέτρεπε στις παντρεμένες γυναίκες **να ξαναζήσουν** τα νιάτα τους μέσα από τις εορταστικές εκδηλώσεις, **να ανανεώσουν** την εκλογή του μνηστήρα τους και **να εξορκίσουν** τη ζήλια του συζύγου τους.

Μέσα σε αυτό τον ηθικό ξεπεσμό, ο επίσκοπος της Σαβοΐας το έτος **1626 μ.Χ** καταδίκασε αυστηρά το έθιμο του εορταστικών εκδηλώσεων κατά την ημέρα του αγίου Βαλεντίνου, θεωρώντας ότι είναι απαράδεκτος και επικίνδυνος αυτός ο ανήθικος συνεταιρισμός, όπου ένας άνδρας επιτρέπει ασυζητί (χωρίς καμιά αντίρρηση) στη γυναίκα του να συνομιλεί με τον «βαλεντίνο» που τη διάλεξε με κλήρο, με όλα τα μέτεπειτα επακόλουθα.

Παρ' όλα αυτά όμως η φήμη του αγίου Βαλεντίνου, ως προστάτη των ερωτευμένων, άρχισε να επεκτείνεται ταχύτατα σε όλη σχεδόν τη **Δυτική Ευρώπη** και από τον Μεσαίωνα άρχισε να εορτάζεται επίσημα πλέον στην **Αγγλία** και τη **Γαλλία**. Ήταν η ημέρα που οι νεαροί προσπαθούσαν να βρουν το ταίρι τους και να φανερώσουν τα αισθήματα της αγάπης τους προς τη γυναίκα της προτίμησής τους. Αναφέρεται ότι ο Δούκας της Ορλεάνης Κάρολος, ακολουθώντας την παράδοση του αγίου, το έτος **1415 μ.Χ.** έστειλε στην αγαπημένη του την πρώτη **«κάρτα του Βαλεντίνου»** από τη φυλακή όπου ήταν

κλεισμένος. Το έθιμο με την αποστολή «κάρτα αγάπης» καθιερώθηκε πλέον και αποτελούσε απαραίτητη εκδήλωση αγάπης κατά τη ημέρα του Βαλεντίνου. Η αρχή της, η γέννηση της ιδέας της κάρτας ξεκινάει από τον Βαλεντίνο, που μέσα από τη φυλακή, μία ημέρα πριν την εκτέλεσή του, έστειλε το αποχαιρετιστήριο γράμμα στην αγαπημένη του με τη φράση **«ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ ΣΟΥ».** Αργότερα, ο εορτασμός επεκτάθηκε στο Νέο Κόσμο και από το 19^ο αιώνα κυρίως πήρε τη μορφή του εμπορικού χαρακτήρα. Το έθιμο αυτό, σιγά - σιγά επεκτάθηκε και στην Αμερική. Στην Ιαπωνία το έθιμο θέλει τις γυναίκες να προσφέρουν δώρα στους άνδρες της ζωής τους, είτε είναι εραστές, είτε είναι απλοί φίλοι, οι οποίοι οφείλουν μέσα σε ένα μήνα το αργότερο να κάνουν ανταπόδοση.

Η μεταρρύθμιση της καθολικής Εκκλησίας τον **17^ο αιώνα**, δεν μπορούσε να επιτρέψει την παρότρυνση στη μοιχεία, κάτω από το ανεκτικό και κυρίως αδιάφορο βλέμμα του συζύγου, γι' αυτό προσπάθησε να εξυψώσει την ιερότητα του γάμου καταδικάζοντας την παλλακεία και τις παράνομες σχέσεις. Στους επόμενους δύο αιώνες ο εορτασμός του αγίου Βαλεντίνου έχασε το διαφορούμενο συμβολισμό του και κατά τη διάρκεια του **18^{ου} αιώνα** και κυρίως του **19^{ου} αιώνα** έγινε σιγά - σιγά ένα πολιτισμένο παιχνίδι, που βασιζόταν στο προγαμιαίο φλερτ, ώστε η νέα κοπέλα να μπορεί να διαλέξει τον υποψήφιο σύζυγό της. Αυτονόητο είναι ότι το παλιό έθιμο, δεν καταργήθηκε ξαφνικά και από παντού, αλλά διατηρήθηκε σε διάφορους τόπους και για μεγάλο χρονικό διάστημα, όπου σύμφωνα με τα τότε κοινωνικά δεδομένα οι κυρίες είχαν και έναν επίσημο εραστή.

Στον **20^ο αιώνα** το έθιμο του αγίου Βαλεντίνου μετατράπηκε σε εξύμνηση του έρωτα και όλων των ερωτευμένων, όπως το ίδιο εξακολούθησε να συμβαίνει και στον **21^ο αιώνα** που βρισκόμαστε, με κύριο χαρακτηριστικό την υπερβολικά μεγάλη εμπορευματοποίησή του. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο, στην εορτή του αγίου Βαλεντίνου, τα κέρδη των εμπόρων, με την πρωτιά να την κατέχουν οι ανθρωπώλες, είναι τεράστια ακόμα και σε περίοδο κρίσης.

❖ **ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΣΗΜΕΡΑ;** Η ημέρα των ερωτευμένων έχει πλέον καθιερωθεί στη συνείδηση των ανθρώπων και θεωρείται η πιο αγαπητή. Πολλοί είναι εκείνοι που τη θεωρούν εφάμιλλη με τις άλλες μεγάλες εορτές του χριστιανισμού.

Ίσως είναι η ημέρα που έχει τους περισσότερους «προστάτες» αγίους από κάθε άλλη περίπτωση, είναι η ημέρα που την διεκδικούν συνολικά 5 άγιοι της Καθολικής και της Ορθοδόξου Εκκλησίας: Οι **δύο Βαλεντίνοι** της Δυτικής Εκκλησίας (ο κληρικός και ο επίσκοπος), ο **Αχμέτ**, ο **Υάκινθος** και το ζεύγος **Ακύλα - Πρίσκιλλα** της Ανατολικής Εκκλησίας. Πιθανόν να υπάρχουν και άλλοι «άγιοι», προστάτες των ερωτευμένων, λιγότερο γνωστοί ή που να ανήκουν μέσα στις δοξασίες και στο λατρευτικό χαρακτήρα της κάθε τοπικής κοινωνίας.

Κατά τη διάρκεια της ιστορίας, αν και φαινομενικά πάρθησαν αποφάσεις με σκοπό να καταργηθούν οι παγανιστικές πρακτικές και οι ειδωλολατρικοί τρόποι σκέψης, το ποθητό αποτέλεσμα για την Εκκλησία, ποτέ δεν ήρθε. Όταν αναφερόμαστε «εκκλησία» εννοούμε όλα τα δόγματα της Χριστιανοσύνης, συμπεριλαμβανομένου και του Διαμαρτυρομένου δόγματος που στην επίσημη θεολογία του έχει απορρίψει τις αρχαίες ειδωλολατρικές επιδράσεις. Ο απλός λαός, αυτό που «αυθόρμητα» δέχτηκε και υιοθέτησε ήταν μόνο **η αλλαγή στα ονόματα των εορτών**, αλλά όχι **η αλλαγή του τρόπου συμμετοχής σε αυτές**. Πιο απλά ο λαός θέλει την εορτή του αγίου Βαλεντίνου για να «ξαναβιώσει», για να «ξαναζήσει» μια νέα ζωή. Σε καμιά περίπτωση, ακόμα και στη σημερινή εποχή που ζούμε τον «εμπορικό Βαλεντίνο», δεν μπορούμε να παραβλέπουμε την ειδωλολατρική προέλευση της εορτής, ούτε μπορούμε να τη θεωρήσουμε σαν μια **αθώα ημέρα**, που απλά εορτάζεται η αγάπη, **γιατί εορτάζεται κυρίως με τη διαστρεβλωμένη μορφή της** και δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με την αγάπη που φανερώνει την ομορφιά και την ενέργεια του Θεού στη ζωή μας.

❖ Μέσα στην Βίβλο το πιο μικρό εδάφιο είναι η φράση «*ο Θεός είναι ΑΓΑΠΗ*» (Α΄ Ιωάννου Δ/4:8), ο Θεός είναι η τέλεια μορφή και έκφραση της αγάπης, μια αγάπης ειλικρινούς και άδολης, μιας αγάπης που ο άλλος βάζει την ψυχή του υπέρ του άλλου. Ο ίδιος ο Θεός έδειξε έμπρακτα τη δική Του αγάπη προς τον απειθύντα και αποστατημένο άνθρωπο με το να θυσιάσει το μονογενή Υιό Του: «*Διότι τόσον αγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μην απολεσθεί πας ο πιστεών εις αυτόν, αλλά να έχει ζωήν αιώνιον*» (Ιωάννης Γ/3:16). Μιλώντας ο απόστολος Παύλος για την αγάπη στην επιστολή Α΄ Κορινθίους, αφιερώνει ολόκληρο το ΙΓ/13 κεφάλαιο

και εκεί δείχνει την ανωτερότητα της αγάπης του Θεού από την ανθρώπινη αγάπη: «*Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν, πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει, η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει...*» (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΓ/13:4-8).

Ο Θεός έχει ευλογήσει τα δεσμά του γάμου, μέσα στα οποία προσφέρεται η ολοκληρωμένη τέλεια έκφραση της αγάπης μεταξύ των δύο ατόμων. Μέσα στην παγκόσμια ιστορία, από τη δημιουργία του σύμπαντος, μέχρι και την καταστροφή ουρανού και γης και τη δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης, βλέπουμε το Θεό να ενεργεί με ένα γάμο, σε τρεις περιπτώσεις: **(1)** Στην αρχή της δημιουργίας, ξεκίνησε η ζωή επάνω στη Γη με ένα γάμο, του Αδάμ και της Εύας, τον οποίον ευλόγησε ο ίδιος ο Θεός μέσα στον Κήπο της Εδέμ. **(2)** Ο Ιησούς Χριστός ξεκίνησε την επίγεια διακονία Του, παρευρισκόμενος στην Κανά της Γαλιλαίας σε ένα γάμο, όπου εκεί έκανε και το πρώτο Του θαύμα. **(3)** Στον ουρανό, όταν θα γίνει η αρπαγή της εκκλησίας, θα γίνει ένας άλλος ένδοξος γάμος από τον οποίο θα ξεκινήσει μια νέα ουράνια πορεία για τους αγίους του Κυρίου, θα είναι ο γάμος του Νυμφίου Ιησού με την εκλεκτή Του Νύμφη εκκλησία, για τον λόγο αυτό ο Κύριος θέλει ο λαός Του εδώ στη γη να επιδιώκει την πνευματική καθαρότητα και αγιότητα, μέσα στην οποία υπάρχει η αληθινή αγάπη και να μη συμμετέχει σε διαστρεβλωμένες μορφές αγάπης, όπως ο αμαρτωλός άνθρωπος έχει καθιερώσει με τις διάφορες εορτές.

Ο απόστολος Παύλος στην προς Εφεσίους επιστολή παρουσιάζει τη σχέση που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα, μία σχέση μέσα από την οποία αντανακλά η σχέση του Ιησού με την εκκλησία Του: «*Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας, καθώς και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν τον εαυτόν Του υπέρ αυτής, διά να αγιάσει αυτήν, καθάρισας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, διά να παραστήσει αυτήν εις τον εαυτόν Του ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι των τοιούτων, αλλά διά να είναι αγία και άμωμος...*» (Εφεσίους Ε/5:25-27).

Προσέξτε τι αναφέρει στη συνέχεια για τους άνδρες, πως οφείλουν να αγαπούν τις γυναίκες τους: «*Ούτω χρεωστούν οι άνδρες να*

αγαπούν τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Όποιος αγαπά την εαυτού γυναίκα, τον εαυτόν του αγαπά· διότι ουδείς εμίσησε ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλλει αυτήν, καθώς και ο Κύριος (εκτρέφει και περιθάλλει) την εκκλησίαν· επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ των οστέων αυτού. Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθεί εις την γυναίκα αυτού και θέλουν είσθε οι δύο εις σάρκα μίαν» (Εφεσίους Ε/5:28-31).

Μέσα στη μεγάλη πληθώρα των ψεύτικων και απατηλών απολαύσεων, που ο άνθρωπος έχει εισαγάγει με το πρόσχημα της εξύψωσης της αγάπης, η προτροπή της Βίβλου είναι δύο λέξεις με διαφορετικό περιεχόμενο η κάθε μία: «**ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ και ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ**». ΟΧΙ στη συμμόρφωση με το σύστημα του κόσμου, αλλά ΝΑΙ στη μεταμόρφωση σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού στη ζωή μας: «...Μη **ΣΥΜμορφώνεσθε** με τον αιώνα τούτον, αλλά **ΜΕΤΑμορφώνεσθε** διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (βλ. Ρωμαίους ΙΒ/12:1-2).

«Συμμόρφωση» σημαίνει ότι παίρνω την ίδια μορφή με κάτι, ταυτίζομαι με αυτό και ο Κύριος Ιησούς δεν θέλει να ταυτιζόμαστε και να γινόμαστε «ένα» με το σύστημα του κόσμου. Αντίθετα θέλει να γινόμαστε «σύμμορφοι» της δικής Του εικόνας και της δικής Του δόξας. Για να γίνεται αυτό στην καθημερινή μας ζωή, θα πρέπει να απορρίψουμε από τη ζωή μας την αμαρτία, να απορρίψουμε «παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις ημάς αγώνα» (Εβραίους ΙΒ/12:1).

Θα ρωτήσει κάποιος αθώα: «Τι κακό υπάρχει στο να εκφράσω την αγάπη μου και τα αισθήματά μου στα πρόσωπα που αγαπώ με κάποιον ιδιαίτερο τρόπο την ημέρα του Βαλεντίνου;» Το να εκφράζει κάποιος την ειλικρινή και καθαρή αγάπη του, ποτέ δεν είναι κακό, οποιαδήποτε ημέρα και να είναι αυτή, αλλά ο άνθρωπος που έχει κάνει κύριο της ζωής του τον Ιησού και Του έχει δώσει το τιμόνι της καρδιάς της, δεν έχει ανάγκη κάποια ειδική ημέρα για να εκφράζει τα αισθήματα της αγάπης Του, αλλά αυτό το κάνει σε καθημερινή βάση, δεν έχει ανάγκη να συμμορφώνεται με το σύστημα του κόσμου, που τον οδηγεί έξω από το θέλημα του Θεού, γιατί είναι αδύνατο το φως να

έχει επικοινωνία με το σκοτάδι, δεν μπορεί το «ΦΩΣ της αλήθειας» του Λόγου Θεού να επικοινωνεί με το «ΣΚΟΤΑΔΙ της πλάνης» που υπάρχει στο κόσμο:

«**Διότι** ποια συμμετοχήν έχει η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ με την ΑΝΟΜΙΑΝ;

Ποια δε κοινωνίαν (έχει) το ΦΩΣ προς το ΣΚΟΤΟΣ;

Ποια δε συμφωνίαν (έχει) ο ΧΡΙΣΤΟΣ με τον ΒΕΛΙΑΛ;

Ή ποια μερίδα (έχει) ο ΠΙΣΤΟΣ με τον ΑΠΙΣΤΟΝ;

Ποια δε συμβίβασιν (έχει) ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ με τα ΕΙΔΩΛΑ;

Διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εις αυτούς και περιπατεί, και θέλω είσθε Θεός αυτών, και αυτοί θέλουν είσθε λαός μου.

Διά τούτο, ΕΞΕΛΘΕΤΕ εκ μέσου αυτών και ΑΠΟΧΩΡΙΣΘΗΤΕ, λέγει Κύριος, και μην εγγίσετε ακάθαρτον και (τότε) Εγώ θέλω σας δεχθεί» (Β' Κορινθίους ζ'/6:14-17).

Ας εξέλθουμε λοιπόν από το σύστημα της αμαρτίας και ας αποχωριστούμε οριστικά από αυτό, δεν είναι η δική μας θέση σε αυτό, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συνυπάρχουν το «φως» με το «σκοτάδι».

© COPYRIGHT 02/2013

Για πληροφορίες - επικοινωνία: **ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ**

Τηλέφωνο Κινητό: 694 - 49 21 318

FACEBOOK: **filadelfos** ❖ E-MAIL: **filadelfos02@hotmail.com**

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/2018

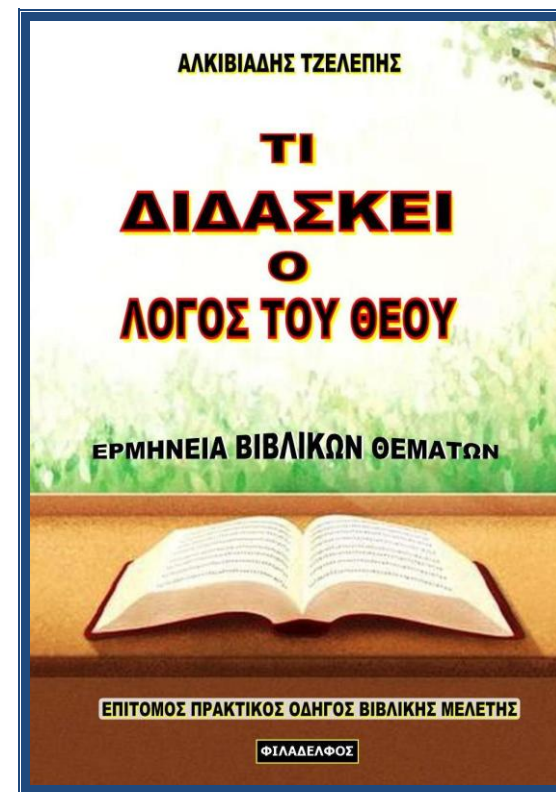
Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως τον μοναδικό ΜΕΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β/5:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία «ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» και «ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ» αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1^η έκδοση: 05/1992 ❖ 2^η έκδοση: 01/1995 ❖ 3^η έκδοση: 04/2001 (σελ.280)

4^η έκδοση: 11/2012 (σελίδες 360) ❖ 5^η έκδοση: 10/2022 (σελίδες 608)

Ένα βιβλίο που αποτελεί πολύτιμο **ΟΔΗΓΟ - ΒΟΗΘΗΜΑ**. Πρόκειται για μια συλλογή βασικών θεμάτων, που εξετάζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Το βιβλίο απευθύνεται σε όλες τις τάξεις των ανθρώπων, σε θεολόγους, ιεροκήρυκες, ομιλητές, δασκάλους Κυριακών σχολείων, καθώς και σε απλούς ανθρώπους, που εκζητούν να γνωρίσουν τις αιώνιες αλήθειες της Γραφής και να έχουν προσωπική σχέση και γνωριμία με τον ένδοξο Κύριο Ιησού.

Ένα επίτομο **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει 31 αυτοτελή θέματα, γεγονός που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό σαν μια «Μικρή Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια». Η ύλη του κάθε θέματος περιλαμβάνει περίπου 15-20 σελίδες. Στο τέλος του κάθε θέματος, αναφέρονται ΠΗΓΕΣ και ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βιβλία, μηνύματα σε cd, video, κλπ), όπου μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος, για περισσότερες λεπτομέρειες.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ (ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδύλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) FACEBOOK: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"